

Bűz

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 10. szám, 2016. március 11.

Egymilliárd forintot különített el a kormány a saját leendő munkahelyének cicomázására, olvasható a *Magyar Közlöny*ben, emiatt most kissé bizonytalanok vagyunk. A leendő munkahely ismeretes mód a Várszínház, aktuálisan az onnan frissiben kiakolbóltott Nemzeti Táncszínház épülete, amire eddig már húszmilliárdot költöttek. Nem restaurálják, hanem átépítik. Valamely műemlék helyreállítása és az enyészettől való megóvása persze dicséretes dolog, avval minden józan gondolkodású honfi csak egyetérteni tud, míg ellenben a valahai kolostorból kialakított színházépületet irodaházzá átfofozni részint felér egy nemi erőszakkal, részint a cezarómánia biztos jele. Evvel együtt elfogadjuk, mert tudjuk, hol élünk. Viszont az egymilliárd forintnyi értékű műkincs, mint fentebb mondtuk, zavarba hoz. Irodahelyiségek falára nem vagyont érő festmények illenek, hanem a császár őfelsége portréja, hogy később a legyek leszarhassák, továbbá a NENYI meg a hasonlók. Egyetlenegy olyan munkakört ismerünk, amely műkincsek jelenlétét tételezi föl, jelesül a műkincs-restaurátorét, ám a miniszterelnökség személyzeti listáján ilyen beosztás tudtunkkal nem szerepel.